ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 17 ພຶສຈິກາ 2024 (11-17-2024)

ໂຢເຊບແລະພວກອ້າຍຂອງລາວ: ຄອບຄົວກັບຄືນດີກັນໃໝ່

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ການໃຫ້ອະພັຍສາມາດປົວແປງຄອບຄົວໃຫ້ຄືນດີໃໝ່.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງປຶ້ມ, ຄະດີຂອງ ມອນເຕ ຄຣິສໂຕ (The Count of Monte Cristo) ໂດຍ ອາເລັກຊັນເດີ ດູມັສ (Alexander Dumas), ເອັດມັນ ແດນເຕັສ (Edmond Dantès) ເປັນຊາຍວັຍໜຸ່ມທີ່ໄຮ້ດຽງສາ. ນາໂປລຽນ (Napoleon) ທີ່ຖືກເນລະເທດຂໍໃຫ້ ເອັດມັນ ສົ່ງບັນທຶກເມື່ອລາວກັບຄືນສູ່ແຜ່ນດິນໃຫຍ່. ເມື່ອຄູ່ແຂ່ງຂອງ ແດນເຕັສ ຮຽນຮູ້ມັນ, ລາວໂຈມຕີ. ແດນເຕັສ ທີ່ບໍ່ມີປະສົບການ ໄດ້ຖືກຈຳຄຸກຢ່າງຜິດພາດໃນຂໍ້ຫາວ່າ ກຽດຊັງຊາດ. ຫຼັງຈາກສິບສີ່ປີ, ເອັດມັນ ໂຕນໜີຈາກຄຸກແລະກຳນົດເພື່ອລ້າງແຄ້ນຄວາມເຈັບປວດຂອງລາວ. ເມື່ອລາວປະຖິ້ມສັດຕູຂອງລາວ, ລາວໄດ້ມາເຖິງບ່ອນແຫ່ງຄວາມສງົບໃນຕົວຂອງລາວເອງ, ການສຳນຶກເຖິງຄວາມສງົບທີ່ແທ້ຈິງອາດບໍ່ໄດ້ມາຈາກການແກ້ແຄ້ນແທນຄືນ. ຫຼັງຈາກເອົາຊນະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງຂອງລາວ, ລາວສລຸບໃນແຖວສຸດທ້າຍຂອງປຶ້ມ, "ປັນຍາທັງໝົດຂອງມະນຸດແມ່ນຢູ່ໃນສອງຄຳນີ້, <u>ລໍຄອຍ</u>ແລະ<u>ຄວາມຫວັງ</u>." <u>ການລໍຄອຍເປັນສິ່ງທີ່ຍາກສຸດຂອງຊີວິດ</u>. ຄວາມຫວັງຂອງເຮົາບໍ່ຄວນອົດທົນເພື່ອວ່າເຮົາຈະແກ້ແຄ້ນໄດ້, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ຄວາມສງົບສຸກແລະການໃຫ້ອະພັຍສາມາດມີຄຳສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງເຮົາ. <u>ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ວ່າພວກເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນຂົມຂື່ນຫຼືເປັນອິສຣະຈາກການເປັນທາດທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງຄວາມສັມພັນແລະອາລົມທີ່ບໍ່ດີ</u>. ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກທໍລະຍົດ, ຖືກກັກຂັງ, ແລະໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ມີຊື່ສຽງ ແຕ່ລາວບໍ່ເຄີຍແກ້ແຄ້ນ. ເປັນຫຍັງ?

ເຣື່ອງການກັບມາທີ່ທ່ານມັກແມ່ນຫຍັງ?

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

<u>**ສຶກສາພຣະຄັມພີ**</u>

1. ປະຖົມມະການ 42:3-5

3. ດັ່ງນັ້ນ ພວກອ້າຍໂຢເຊັບທັງສິບຄົນຈຶ່ງພາກັນໄປທີ່ປະເທດເອຢິບເພື່ອຫາຊື້ເຂົ້າ 4. ຢາໂຄບບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເບັນຢາມິນນ້ອງຊາຍຄີງໆຂອງໂຢເຊັບໄປນຳ ເພາະຢ້ານເປັນອັນຕລາຍ 5. ດັ່ງນີ້ບຸດຊາຍຂອງອິສຣາເອນ ມາຊື້ເຂົ້າພ້ອມກັນກັບພວກອື່ນໆ ຍ້ອນວ່າໃນປະເທດການາອານມີການອຶດຢາກເກີດຂຶ້ນ.

ຂນະທີ່ເວລາຂອງໂຢເຊັບເປັນທາດແລະຂໍ້ກ່າວຫາຜິດທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວຢູ່ໃນຄຸກຊາວເອຢິບບໍ່ໄດ້ເສັຽໄປເປົ່າໆ. ປີແຫ່ງການກັກຂັງນັ້ນໄດ້ໃຫ້ເວລາແກ່ໂຢເຊັບເພື່ອຊຳນານໃນພາສາແລະຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊາວເອຢິບ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຍົກຍ້ອງຫຼືດູຖູກການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ມີຢາງອາຍຕໍ່ໂຢເຊັບ, ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຄິດເຖິງປະສົບການຂອງລາວໃນຂນະທີ່ລາວເປັນທາດ, ມັນເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະກຽມໃຫ້ໂຢເຊັບເພື່ອເອົາຊນະການຂົ່ມເຫັງຂອງລາວ (ປະຖົມມະການ 39-41). ຊີວິດຂອງໂຢເຊັບສອນເຮົາວ່າເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາອາດຈະຮູ້ສຶກຕິດຢູ່ໃນສະພາບການຂອງເຮົາ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດໃຊ້ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຍາກລຳບາກຂອງເຮົາເປັນບ່ອນຝຶກຝົນເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ລໍຖ້າເຮົາຢູ່. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຄວາມເຈັບປວດຂອງເຮົາເພື່ອຊຸກຍູ້ເຮົາໄປສູ່ການປະຕິບັດພຣະປະ

ສົງຂອງພຣະອົງ. ມັນແມ່ນການທໍລະຍົດຂອງພວກອ້າຍຂອງໂຢເຊັບແລະການຖືກຄຸກຂອງໂຢເຊັບ ເຊິ່ງໄດ້ວາງອອກເປັນເຫດການທີ່ພາລາວໄປສູ່ປະເທດເອຢິບ. ມັນແມ່ນການອຶດຢາກທີ່ນໍາພວກອ້າຍຂອງລາວມາຕໍ່ໜ້າລາວ, ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າຊອກຫາຊື້ເຂົ້າ. ຂໍໃຫ້ສັງເກດວ່າ ຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງພວກອ້າຍສິບຄົນໄປ. ຂໍ້ພຣະຄັມພີຊີ້ແຈງເຖິງ "ອ້າຍໂຢເຊັບທັງສິບ" (ຂໍ້ 3) ເດີນທາງໄປປະເທດເອຢິບເພື່ອຊື້ເຂົ້າ. ສິບຄົນໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນເປັນຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດຂອງຄວາມກຽດຊັງຕໍ່ໂຢເຊັບ. ຢາໂຄບບໍ່ໄດ້ສົ່ງລູກຊາຍຫຼ້າຊື່ ເບັນຢາມິນ, ເພາະຢ້ານວ່າບາງສິ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບລາວ. ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ພວກເຮົາເຫັນການຮັກຫຼັງຊັງບົ່ງທີ່ຢາໂຄບມີຕໍ່ລູກຊາຍຄົນນຶ່ງຂອງຣາເຊນແລະຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຊັດເຈນທີ່ຢາໂຄບຮູ້ສຶກລະຫວ່າງອ້າຍສິບຄົນກັບລູກຊາຍສອງຄົນຂອງລາວຈາກລາເຊນ: ໂຢເຊັບແລະເບັນຢາມິນ. "ແຕ່ຢາໂຄບບໍ່ໄດ້ສົ່ງເບັນຢາມິນ, ນ້ອງຊາຍຂອງໂຢເຊັບ, ໄປກັບຄົນອື່ນ, ເພາະວ່າລາວຢ້ານວ່າອັນຕລາຍອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບລາວ" (ປະຖົມມະການ 42:4). ຫຼັງຈາກປີເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດ, ພວກເຮົາເຫັນວ່າມີການປ່ຽນແປງເລັກນ້ອຍໃນຂະບວນການຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ການອ້າງເຖິງເບັນຢາມິນວ່າ "ນ້ອງຊາຍຂອງໂຢເຊັບ" ເປັນອີກວິທີນຶ່ງທີ່ຈະສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຜູ້ຫາຍສາບສູນ, ລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງຢາໂຄບແລະນ້ອງຊາຍເຕັມທີ່ຂອງເບັນຢາມິນ. ຢາໂຄບອາດຈະຖິ້ມໂທດຕົນເອງສໍາລັບເຫດການໂສກເສົ້ານັ້ນແລະກິນແໜງໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເມື່ອຢາໂຄບໄດ້ສົ່ງໂຢເຊັບໄປຊອກຫາພວກອ້າຍຢູ່ເທິງເນີນພູນັ້ນ. ບັດນີ້, ລາວໄດ້ຮັກສາເບັນຢາມິນ, "ນ້ອງຊາຍຂອງໂຢເຊັບ," ໃຫ້ຢູ່ໃກ້ໆເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຈະບໍ່ມີ "ຄວາມບັງເອີນ" ຊໍ້າອີກ. ພຣະເຈົ້າໃຊ້ສະຖານະການຕ່າງໆເພື່ອນໍາເອົາພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງດີໝົດ, ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນໍາເອົາສິ່ງດີມາ, ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງບໍ່ດີຈະເກີດຂຶ້ນ. "ແລະພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າໃນທຸກໆສິ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກະທໍາສິ່ງດີໆສໍາລັບພວກຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ, ຜູ້ຖືກຊົງເອີ້ນໄວ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ." (ໂຣມ 8:28). ໂຢເຊັບໄດ້ຖືກເອີ້ນໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາລັບກົນລະຍຸດແຫ່ງຈຸດປະສົງ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ລາວໄດ້ຖືກເກນເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂດຍໄດ້ຮັບການທໍລະຍົດຈາກພວກອ້າຍຂອງລາວແລະຖືກຈໍາຄຸກດ້ວຍຂໍ້ກ່າວຫາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ການຈໍາຄຸກຂອງໂຢເຊັບເພື່ອວາງຕໍາແໜ່ງລາວສໍາລັບການພົບກົນລະຍຸດອັນຕໍ່ໄປຂອງລາວ. ຍ້ອນພຣະເຈົ້າ-ປະທານຄວາມສາມາດໃນການແປຄວາມຝັນ, ໂຢເຊັບຈຶ່ງໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກຈາກຄຸກ ແລະໄດ້ຮັບການຍົກໃຫ້ມີຕໍາແໜ່ງທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງຊາດ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນວິກິດການກາຍເປັນພຣະພອນ?

2. ປະຖົມມະການ 42:21-24ກ

21. ພວກເຂົາເວົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນວ່າ, "ແມ່ນແລ້ວຫມູ່ເຮົາເປັນຜູ້ຜິດແທ້ທີ່ໄດ້ກະທໍາແກ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາ ຫມູ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາມີຄວາມລໍາບາກຫລາຍ ເມື່ອເຂົາຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ແຕ່ຫມູ່ເຮົາບໍ່ຍອມຟັງສຽງ ຍ້ອນສິ່ງນັ້ນແຫລະຄວາມລໍາບາກຈຶ່ງຕາມສນອງພວກຫມູ່ເຮົາດຽວນີ້" 22. ຣູເບນເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ບອກພວກເຈົ້າແລ້ວວ່າຢ່າຕີເຂົາ ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຍອມຟັງຂ້ອຍ ເຫັນບໍ່ ບັດນີ້ກັນໄດ້ຕອບສນອງກັນແລ້ວ." 23. ໂຢເຊັບເຂົ້າໃຈໃນເຣື່ອງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າທ່ານເຂົ້າໃຈ ກໍເພາະວ່າໂຢເຊັບໃຊ້ນາຍພາສາເມື່ອເວົ້າກັບພວກເຂົາ 24ກ. ໂຢເຊັບໄດ້ໜີຈາກພວກເຂົາແລະໄປລີ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຜູ້ດຽວ

ຄວາມອຶດຢາກໃນພາກພື້ນໄດ້ນໍາເອົາ "ອ້າຍທັງສິບຂອງໂຢເຊັບ" (ຂໍ້ 3) ມາເປັນ "ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄປຊື້ເຂົ້າ" (ຂໍ້ 5). ຜູ້ຄົນຈາກ "ທົ່ວໂລກ" (41:57) ໄດ້ເຂົ້າມາປະເທດເອຢິບເພື່ອຫາອາຫານ. 20 ກວ່າປີຜ່ານໄປ, ແລະໂຢເຊັບໄດ້ກໍາຈັດຄວາມຄຽດແຄ້ນຂອງລາວໄປດົນນານແລ້ວ. ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບຮູ້ພວກອ້າຍຂອງລາວ (42:7-17). ບັດນີ້, ສ່ວນນຶ່ງຂອງຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊັບໄດ້ກາຍເປັນຈິງ. ພວກອ້າຍຂອງລາວໄດ້ກົ້ມຂາບຕໍ່ໜ້າລາວໃນຄວາມເປັນທາດ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອກົ້ມຫົວໃສ່ນ້ອງຊາຍແຕ່ເພື່ອ "ຊື້ເຂົ້າ, ເພາະມີຄວາມອຶດຢາກຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານ" (ຂໍ້ 5). ເນື່ອງຈາກຄວາມເດັ່ນຂອງໂຢເຊັບ ລາວຈຶ່ງຈະນຸ່ງເຄື່ອງທີ່ສງ່າງາມເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ມີອໍານາດ. ມັນຄົງຈະບໍ່ມີທາງທີ່ພວກອ້າຍຂອງລາວຈະຈື່ລາວໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງລາວ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຍິນພາສາຍິວຂອງເຂົາເຈົ້າ; ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນຊາຍຄົນນຶ່ງເວົ້າພາສາຕ່າງປະເທດເປັນຜູ້ມີກຽດຂອງຊາວເອຢິບ. ໂຢເຊັບສາມາດແກ້ໄຂຄວາມຮູ້

ສຶກທີ່ຂົມຂື່ນຍ້ອນການທໍລະຍົດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ດ້ວຍອຳນາດທັງໝົດຂອງປະເທດເອຢິບທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງ ລາວສາມາດລົງໂທດພວກອ້າຍຂອງຕົນຢ່າງໜັກໜ່ວງໃນການແກ້ແຄ້ນອັນຫວານຊື່ນ. ແຕ່ໂຢເຊັບເບິ່ງຄືສັງຫອນໃຈວ່າສອດຄ່ອງກັບຄວາມຄິດທີ່ວ່າ "ການແກ້ແຄ້ນແລະຜົນກັມສນອງເປັນທຸລະຂອງພຣະເຈົ້າ" (ພຣະບັນຍັດສອງ 32:35). ເຊັ່ນດຽວກັບ ເອັດມັນ ແດນເຕັສ ໃນປຶ້ມ ຄະດີຂອງ ມອນເຕ ຄຣິສໂຕ, ໂຢເຊັບໄດ້ຮັບຮູ້ສັນຕິພາບທີ່ແທ້ຈິງຈະບໍ່ມາຈາກການແກ້ແຄ້ນ. ໂຢເຊັບໄດ້ຖາມພວກອ້າຍສິບຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າມາຈາກໃສ. ລາວໄດ້ກ່າວຫາພວກເຂົາວ່າເປັນນັກສືບ ແລະກົດດັນພວກເຂົາໃຫ້ໜັກຂຶ້ນ. ເຂົາເຈົ້າບອກໃຫ້ລາວຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າທັງໝົດເປັນພີ່ນ້ອງກັນຈາກພໍ່ດຽວ. "ດຽວນີ້ລູກນ້ອຍຢູ່ກັບພໍ່ຂອງພວກເຮົາ, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດອີກແລ້ວ" (ປະຖົມມະການ 42:13). ໂຢເຊັບໄດ້ຮຽນຮູ້ຂ່າວດີທີ່ພໍ່ແລະເບັນຢາມິນຍັງມີຊີວິດຢູ່. ລາວຍັງໄດ້ຮັບຮູ້ຢາໂຄບພໍ່ຂອງລາວ, ຄິດວ່າລາວບໍ່ມີຊີວິດອີກຕໍ່ໄປ. ຈາກນັ້ນ, ໂຢເຊັບໄດ້ເອົາພວອ້າຍຂອງລາວເຂົ້າຄຸກ. ໃນລະຫວ່າງນັ້ນພວກອ້າຍຈະຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າລົງໂທດເຂົາເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຮັດກັບໂຢເຊັບເມື່ອຫຼາຍປີກ່ອນ. ຫຼັງຈາກສາມມື້ ໂຢເຊັບໄດ້ເອີ້ນພວກອ້າຍມາຕໍ່ໜ້າເພິ່ນ. ລາວປຸ່ງແຕ່ງເງື່ອນໄຂຈາກສົ່ງອ້າຍຄົນດຽວກັບບ້ານກາຍເປັນສົ່ງໝົດທຸກຄົນໃຫ້ກັບບ້ານ, ໃນຂະນະທີ່ໂຢເຊັບໄດ້ອະທິບາຍຄຳສັ່ງໃໝ່, ລາວໄດ້ຍິນພວກອ້າຍຂອງລາວເວົ້າຕໍ່ກັນແລະກັນໃນພາສາເຮັບເຣີຂອງພວກເຂົາ. ຜ່ານການສົນທະນານັ້ນ, ໂຢເຊັບໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ຣູເບັນ ອ້າຍກົກຂອງລາວ, ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະຊ່ວຍລາວໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ: “ພວກເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, ‘ພວກເຮົາຖືກລົງໂທດຍ້ອນນ້ອງຂອງພວກເຮົາແທ້ໆ ພວກເຮົາເຫັນວ່າລາວທຸກໃຈຫຼາຍປານໃດເມື່ອລາວອ້ອນວອນຂໍເອົາຊີວິດຂອງລາວ ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຍອມຟັງ ເພາະເຫດນີ້ຈຶ່ງເກີດຄວາມທຸກລຳບາກແກ່ພວກເຮົາ.’ ພຣະຄັມພີບອກຫຼັກການນີ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ: “ຈົ່ງແນ່ໃຈວ່າບາບຂອງເຈົ້າຈະຕາມຫາເຈົ້າທັນໄດ້” (ຈບຊ 32:23). ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າໂຢເຊັບເຂົ້າໃຈການສົນທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າເນື່ອງຈາກນາຍພາສາຢູ່ລະຫວ່າງເຂົາເຈົ້າ. ໂຢເຊັບໄດ້ຍິນພວກອ້າຍຂອງລາວເວົ້າດ້ວຍຄວາມເສັຽໃຈກ່ຽວກັບວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ລາວ. ລາວໄດ້ຍິນເຂົາເຈົ້າຮັບຮູ້ຄວາມຜິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມເສັຽໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ພາເຂົາເຈົ້າໄປສູ່ເກມຂອງການກັບໃຈ. ເອົາຊນະດ້ວຍອາລົມ, ໂຢເຊັບໄດ້ຫັນໜີແລະຮ້ອງໄຫ້ ຈາກນັ້ນລາວໄດ້ຕັດສິນໃຈປ່ອຍຣູເບັນໄວ້ໃນຄຸກອີກມື້ນຶ່ງ. ແທນທີ່ອ້າຍກົກ, ໂຢເຊັບໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຊີເມໂອນ, ອ້າຍກົກຄົນທີສອງ, ຖືກມັດໄວ້ຕໍ່ໜ້າຄົນທີ່ເຫຼືອແລະຖືກຈັບເຂົ້າຄຸກ. ແລ້ວເພິ່ນກໍສົ່ງຄົນທີ່ເຫຼືອກັບບ້ານໄປກັບເບັນຢາມິນຖ້າຫາກຢາກປົດປ່ອຍຊີເມໂອນໃຫ້ເປັນອິສລະແລະຊື້ເຂົ້າຕື່ມ.

ອຸປະສັກອັນໃດມາໃນວິທີທີ່ເຮົາກັບໃຈ?

3. ປະຖົມມະການ 45:1-5

1. ໂຢເຊັບບໍ່ສາມາດຈະລະງັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນຕໍ່ຫນ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງຫມົດໄດ້ ສະນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງອອກມາວ່າ, “ໃຫ້ທຸກຄົນອອກໄປ” ເວລາທ່ານບອກພວກອ້າຍແລະນ້ອງຂອງຕົນວ່າທ່ານຄືໃຜນັ້ນ ບໍ່ມີຄົນອື່ນເລີຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ. 2. ທ່ານໄຫ້ສະອຶກສະອື້ນສຽງດັງຈົນຊາວເອຢິບໄດ້ຍິນ ແລະຂ່າວນີ້ກໍແຜ່ໄປເຖິງພຣະຣາຊວັງ. 3. ໂຢເຊັບເວົ້າຕໍ່ພວກອ້າຍວ່າ, “ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ ບິດາຂອງຂ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ່?” ພວກອ້າຍພາກັນຢ້ານກົວຈົນບໍ່ສາມາດຕອບທ່ານໄດ້. 4. ແລ້ວໂຢເຊັບຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນຂະຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆຂ້ອຍ” ພວກເຂົາກໍຂະຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ໆ ແລ້ວທ່ານເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຂາຍມາປະເທດເອຢິບ 5. ບັດນີ້ ຢ່າໄດ້ກະວົນກະວາຍໃຈ ຫລືຕິຕົນເອງທີ່ຂາຍຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ ແມ່ນພຣະເຈົ້າແທ້ໆທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້ອຍມາທີ່ນີ້ກ່ອນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຊີວິດພວກເຈົ້າ

ເມື່ອໂຢເຊັບເຫັນພວກອ້າຍທັງໝົດອີກທັງເບັນຢາມິນ ລາວບໍ່ສາມາດກັກຕົວລາວໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ລາວໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມທັງໝົດຂອງຕົນອອກໄປ. ຜູ້ປົກຄອງຊາວເອຢິບຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງແຮງຈົນຊາວເອຢິບທີ່ຢູ່ນອກຫ້ອງນັ້ນໄດ້ຍິນແລະຄົນງານໃນຄອບຄົວຂອງກະສັດຟາຣາໂອກໍໄດ້ຍິນເຊັ່ນກັນ. ເວລາແຫ່ງການເປີດເຜີຍໄດ້ມາຫຼັງຈາກຊາວສອງປີແຫ່ງຄວາມຫ່າງເຫີນ, ຄວາມອົດທົນ, ຄວາມທຸກທໍລະມານ. ໂດດດ່ຽວ, ແລະການຂຶ້ນກຳອຳນາດຂອງລາວ. ຜູ້ມີອຳນາດທີສອງໃນປະເທດເອຢິບຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກອ້າຍນ້ອງ ແລະເວົ້າຕົງກັບລູກຊາຍສິບເອັດຄົນຂອງຢາໂຄບດ້ວຍພາສາຂອງຕົນ. "ຂ້ອຍຄືໂຢເຊັບ!" (ຂໍ້ 3). ແລ້ວລາວ

ຖາມວ່າ, "ພໍ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ບໍ?" (ຂໍ້ 3). ເປັນຫຍັງໂຢເຊັບຈຶ່ງຖາມເຣື່ອງດັ່ງກ່າວ? ໂຢເຊັບບໍ່ເຊື່ອພວກອ້າຍບໍ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຊີ້ບອກວ່າພໍ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່? ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຕອບໂຢເຊັບໄດ້ເພາະວ່າພວກເຂົາ "ຢ້ານກົວທີ່ປະທັບຂອງລາວ" (ຂໍ້ 3). ໂຢເຊັບໄດ້ເອີ້ນພວກເຂົາໃຫ້ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້, ແລະລາວໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມເປັນຈິງທີ່ໜັກແໜ້ນອີກເທື່ອນຶ່ງວ່າ: "ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ" (ຂໍ້ 4). ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບ, ຜູ້ມີອຳນາດ, ເປັນຜູ້ພິພາກສາ, ແລະມື້ນີ້ເປັນມື້ແຫ່ງການຕອບແທນ." ບໍ່. ລາວເວົ້າວ່າ,"ຂ້ອຍແມ່ນໂຢເຊັບນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າ" (ຂໍ້ 4). ແຕ່, ໃນຖານະທີ່ເປັນຄົນມີອຳນາດ, ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າແບບຫວານຊື່ນ. ລາວເວົ້າຕື່ມວ່າ, "ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂາຍໄປປະເທດເອຢິບ! (ຂໍ້ 4). ອາດເປັນຕາຢ້ານກວ່າໜ້ອຍນຶ່ງສຳລັບພວກອ້າຍນ້ອງທີ່ຍອມຈຳນົນເຖິງານີ້ທີ່ຈະໄດ້ຍິນ. ໂຢເຊັບຮູ້ລ່ວງໜ້າທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລາວແມ່ນບໍ່ດີ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຄວາມໂສກເສົ້າໃນຄອບຄົວຂອງລາວສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ: ຄຳເວົ້າຂອງໂຢເຊັບເປີດເຜີຍຫົວໃຈທີ່ພັກຜ່ອນດ້ວຍພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ລາວໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ເນື່ອງຈາກວ່າມັນແມ່ນການຊ່ວຍຮັກສາຊີວິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຂ້ອຍມາກ່ອນໜ້າພວກເຈົ້າ (ຂໍ້ 5). ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ບາງສ່ວນຂອງຊີວິດທີ່ເຈັບປວດຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຄວາມເຈັບປວດໃຈທີ່ຈະສົ່ງໂຢເຊັບໄປປະເທດເອຢິບ ບ່ອນທີ່ກະສັດຟາຣາໂອ ຈະເຊີດຊູລາວໃຫ້ສຳເຣັດຜົນດີຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແລະຮັກສາຊີວິດໃຫ້ຜ່ານຜ່າຄວາມອຶດຢາກເຈັດປີ.

ຜົນສະທ້ອນຂອງການບໍ່ໃຫ້ອະພັຍແມ່ນຫຍັງ?

ໃນທີ່ສຸດໂຢເຊັບໄດ້ເຕົ້າໂຮມທັງຄອບຄົວຂອງອິສຣາເອນໃນປະເທດເອຢິບ. ຫຼັງຈາກຢາໂຄບຕາຍໄປ, ອ້າຍນ້ອງສິບຄົນກໍກັງວົນວ່າໂຢເຊັບຈະແກ້ແຄ້ນພວກເຂົາຍ້ອນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮ່ວມຄິດຮ້າຍຕໍ່ລາວໃນອະດີດ, "ແຕ່ໂຢເຊັບເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ. ຂ້ອຍຢູ່ໃນບ່ອນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ? ພວກເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຂ້ອຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈໃຫ້ມັນສຳເລັດໃນສິ່ງທີ່ກຳລັງເຮັດຢູ່ໃນປະຈຸບັນ, ເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ຫຼາຍຄົນລອດຊີວິດ" (50:19-20). ເມື່ອພວກເຮົາວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດປະເຊີນກັບຄວາມເຈັບປວດໃນສາຍສັມພັນ, ການທໍລະຍົດຂອງພວກເຮົາ, ການສູນເສັຽຂອງພວກເຮົາ, ແລະສິ່ງທ້າທາຍອື່ນໆທັງໝົດ, ອີງໃສ່ຄວາມຈິງຂອງ ໂຣມ 8:28, "**ແລະພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າໃນທຸກໆສິ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳສິ່ງດີໆສຳລັບພວກຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ, ຜູ້ຖືກຊົງເອີ້ນໄວ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.**"

ເປັນຫຍັງການໃຫ້ອະພັຍຈຶ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄວາມສັມພັນທີ່ດີ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເຈົ້າຈະປະຕິບັດອັນໃດໃນການຕອບສນອງຕໍ່ການສຶກສາໃນມື້ນີ້? ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ຄົ້ນຫາ.** ການນຳໃຊ້ພຣະຄັມພີອອນໄລນ໌, ຄົ້ນຫາຂໍ້ພຣະຄັມພີຢ່າງໄວວາກ່ຽວກັບການໃຫ້ອະພັຍ. ຂຽນຂໍ້ນຶ່ງໃສ່ສຕິກກີໂນດແລະຕິດໃສ່ກະຈົກຂອງທ່ານເປັນຂໍ້ເຕືອນໃຈໃຫ້ເລືອກການໃຫ້ອະພັຍຕໍ່ຄວາມຂົມຂື່ນສເມີ.
- **ແບ່ງປັນ.** ແບ່ງປັນເຣື່ອງສ່ວນຕົວຂອງການໃຫ້ອະພັຍກັບຄອບຄົວຫຼືໝູ່ເພື່ອນ. ຂໍໃຫ້ຄຳເຕືອນນີ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທ່ານໃຫ້ອະພັຍຄົນອື່ນ.
- **ຊອກຫາຄວາມປອງດອງກັນ.** ມື້ນີ້ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ອະພັຍຜູ້ໃດ? ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພາທ່ານໃນຂນະທີ່ທ່ານຊອກຫາຄວາມປອງດອງແລະການໃຫ້ອະພັຍໃນອາທິດນີ້. ເປັນຜູ້ລິເລີ່ມຂອງຂະບວນການ. ເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ PA**